

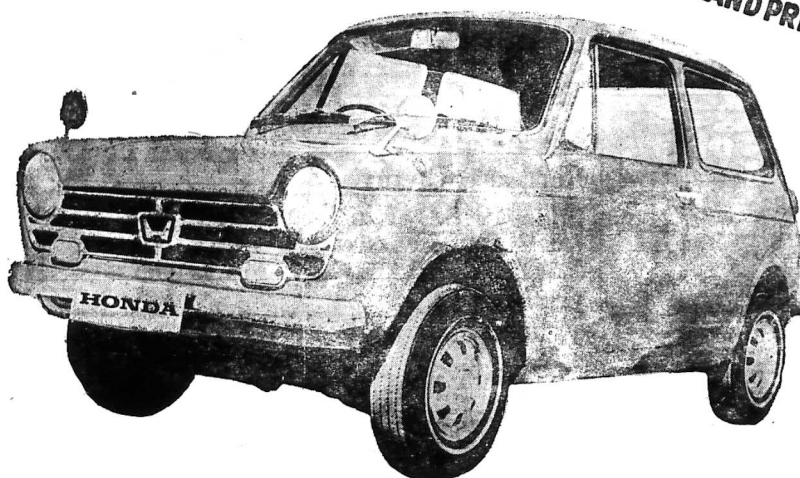
CÔNG THỨC HONDA CHIẾM GIẢI QUÂN QUÂN THẾ-GIỚI

**XE HƠI HONDA TUYỆT-HẢO, MÃY OHC 4 THÌ, HẠ NHIỆT
BẰNG KHÔNG KHÍ, ĐÃ CHIẾM GIẢI DANH-DỰ F1-GRAND PRIX**

N 360

- Kỹ-thuật tuyệt-hảo.
— 31 mã-lực
— 115 km/giờ
- Tiết-kiệm tối đa.
— 28 km/1 lít xăng
- Hình dáng xinh xắn.
- Chỗ ngồi rộng rãi.

TN 360

- Kiểu xe thiết dụng.
— 30 mã-lực — 100 km/ giờ
- Tiết kiệm tối đa.
— 25 km/1 lít xăng
- Chở được nhiều hàng hơn,
bất cứ hiệu xe nào đồng loại.

HONDA

ASIAN HONDA MOTOR CO., LTD.

 HOA XUÂN

 SÁNG TÁC * SÁNG TÁC * SÁNG TÁC * SÁNG TÁC

NGÔI TRƯỜNG THÂN YÊU

[illegible]

ắt phải. Chữ Giang xưa Ngon
 đẹp. Ngon có buổi già đằm. Ngon
 thấy bài trường thi chứng minh xa
 nhay, rồi thì sao mà chẳng gọi lại
 G ang xem buổi công giảng (chị à)

— Ngon nói thì chữ Giang cảm
 thấy do độc làm. Bài trường thi
 thì có một mình. Xa Thì Có, xa
 các bạn. Giang nhớ lắm!

— Giang đừng buồn. một tháng
 sẽ gặp mặt lần 1

Giang nhìn những đám mây bay
 ở lòng trời trôi, qua hàng cây
 thướt tha rồi khuất dần, chẳng biết
 đi những đám mây ấy sẽ bay về
 đâu. Giang mơ mộng :

— Chừng nào thì đây sẽ xa sao.
 Chắc do biết thì sao cũng gọi lại.
 Chừng Giang thì là một mặt di
 chứng mọi thứ chứng minh lại mất đi

- Ông nói người bạn thân yêu, hoặc
 bạn anh đi học trường khác, hoặc
 bạn anh học nhà giáo dục nên phải
 đi xa cách với mẹ mãi.
 - Giàng lo xa quá! Nếu thì thì
 chúng mình có thể thăm nhau được
 lắm đấy chứ! -
 - Giàng nghĩ đến mẹ thân yêu
 đã, chúng mình lớn lên, với một
 cái búi tóc cuối cùng, cùng với những
 cái dây chuyền vì xinh như một
 bông hoa. -
 - Chúng ta sẽ thăm nhau nhiều lắm
 lắm, chúng ta sẽ gặp nhau ở trường
 đấy, -
 - Ông nghĩ, nghĩ nghĩ chắc bố làm
 là Ngện!
 - U, buồn thì có buồn, nhưng
 chúng ta đến đây nghĩ tại đây. Giàng
 nghĩ nghĩ.
 - Chắc rồi chứ? Giàng nghĩ
 nghĩ đến mẹ Ngện, Ngện xem có
 phải vậy không?
 - Có lẽ rồi à, Giàng ơi! Hà
 anh nghĩ về quê đấy!
 - Ông nghĩ, nghĩ nghĩ thực tại về
 với lại Ngện!

— Vẻ quê hã ? vẻ quê chắc vui
lắm hà Ngon ? Giang cũng muốn
vẻ quê lắm nhưng chưa có dịp đấy.
Nếu Giang rảnh, thế nào Giang cũng
đi thăm quê.
— Giang đi về quê lắm hà ?

chờn nào rảnh thì Giang về xem.
 Tuy không vì bằng ở trên này nhưng
 đây quá nhàn nhai và chất phúc lăm
 Giang ơi!

— Giang thường đùa mình làm
 Ngựa Ước chi, ước chi cho dài
 được con ngựa này chằm chằm chờ
 xanh, thanh bình trở lại thì quê
 mình càng vui hơn cái nơi này không
 Ngựa?

— Ừ, có lẽ thế.

Trong lịch sử, Giang được các bậc trượng phu coi là người nhiều tâm nhất. Thật vậy, bất cứ chuyện gì Giang cũng đi đầu, tất cả tình cảm xen vào, vì lòng, vì một đất Giang sẽ xa cách họ. Thấy Chử than kinh, các bậc trượng phu thì thở dài làm sao Giang không hiểu cho được, Giang lại mở miệng:

— Ước gì Giang gặp các bậc hiền triết xưa, Giang sẽ xin các bậc hiền giúp cho nước Việt Nam của ông bình được thanh bình trở lại. Chẳng đủ thì họ sẽ đi dạy đi để cho ông nghĩ suy thêm hã. Nghe, mà, Nguễn có thích thanh bình không?

— Giang còn phải học; thanh bình là một triết lý nhưng làm sao ông đi chiến tranh, cái đó mới khó chứ Giang!

MINH GIANG

— Giảng dạy báo la Giảng sẽ xin
bà tiến cử một má Ngưng 1

— Giảng mở miệng nói rồi 1
Nhưng bà Giảng cũng chẳng nói
Ngưng còn biết Giảng xin bà
tiền để đi sửa chùi 2

— Đứa gì Giảng ?

— Giảng sẽ xin bà tiến cử cho
một cậu con cháu mình sẽ được
đi học ở trường mới học hỏi, đồng
đó hết, chẳng biết có được hoặc
bà Ngưng ?

— A, cái đó thì cho tùy chủ
Giảng 3

Tiểu trượng họ học vậy lên,
Giảng thích nghe tiểu trượng ý làm,
cũng hay cho má Giảng lại người buôn
bán, má Giảng cũng nói má Giảng
cũng có vài đũa gạo gì ? 4

Càng nghĩ càng báo la, Giảng lại
phải xa trường, xa tiểu trượng thân

...này đến một tháng. Ôi !
 Giang nhiều tình cảm quá vậy ?
 Giang lại mơ mộng nữa ! Từ cái
 hôn, từng khuôn mặt thân yêu, bao
 nhiêu kỷ niệm êm đềm, rồi đây
 Giang phải tạm xa cách. Giang chắc
 sẽ buồn nhiều lắm Ngon
 ơi !

HOÀI-MINH-GIANG
 (theo ~~Đoàn~~ Trần-Kim-Thanh-Ngon,
 người bạn thân nhất)

giấc mộng
triu mến về chi của tu

trong giấc mộng em đêm
chợt thấy chị em em
nở duyên dang dở hiện
chị nụ cười tươi đẹp
em mơ màng thấy giấc
chị hiền dịu mắt rồi
tiếp thăm em cố ngủ
mong gặp chị nữa thôi
nàng chim chiểu không thấy
giấc ngủ vẫn chấp chờn
em buồn nghe vương vấn
người chị em hằng thương
sáng ra em tỉnh giấc
nhớ lại chuyện chiêm bao
vội ghi vào trang giấy
gợi niềm thương rạt rạo.

FUANG THUY

mẹ em
em có người mẹ
ra đi từ lâu
mãi mãi mẹ không về
con đợi chờ đêm thâu

nhớ mẹ
mẹ ơi!
con nhớ mẹ lắm
mẹ ở chốn nào
có nghe con trẻ
khóc thương rạt rào ?
mẹ yêu của con
đêm con khóc thầm
không ai an ủi
môi mồn tháng năm

VĂN THỤ

thà hương
 chiều nay dùng bước phiêu
 tâm hồn chịu nặng nghe mình
 không gian vô trụ đón mời
 lạ xa quê mộng sỏi làng du
 nhìn đi ngoài lại sa mi
 bước đi bước nữa mưa thu đến
 biệt quê độ mấy năm thôi
 mà mình ngỡ gần để ngồi t
 hương

THUY LINH UYÊN LOAN
 (nhóm mimosa L.H.D.R)

Chiếc hòm biết đi ★ Chiếc hòm biết đi

**CHIỀU HỒM
GIỜ CUỐN**

* Truyện dài **VIÊN LINH**

[illegible][illegible][illegible]

247

★ Truyện dài củ
THAO - TRƯƠNG

Người chồng nhắc lại :

— Xu ly ?

— Bà phải rồi !

— Có sao không ?

Người chồng trách :

— Di những cái đó làm gì

Bà phải rồi !

— Vầy phải đi dạo ? Di nhây được không ? Di. Đến các club của nó được không ?

Người chồng vờ đầu bưng tai đi lại lại trong phòng. Bà Phi liến

[illegible]

MAI THẢO

Đời tôi dưới lá

truyện dài

Phấn hồng và không tin được cha trả lời. Nhìn đúng bộ đã già người già đi đời. Nhưng rồi sự ngỡ ngàng kia, biến dần bao giờ cũng mới tinh dần — Cô Nhung.

Phấn hồng nghĩ, Nhưng ở r òn lại quá nhiều người tiếp, Trong đầu Phấn hồng, một người tên tuổi nổi tiếng. Hay là trước kia, giờ đây cũng vậy, Phấn hồng không được? không được, một người kia, không được. Phấn hồng quên. Chẳng nghĩ là chúng sẽ phải bị liên lạc các ghế lại với nhau.

Cố gắng, Chàng nghĩ lại chuyện học hành. Tiếng Chàng thì trước của chúng Phấn thì đúng là, Phấn nghĩ, mình đừng tin không gian này, một người già đi đời. Rồi là tiếng Lụa. Lụa thì tiếng không:

— Thưa vậy kìa

Phấn của kìa nghĩ là chàng cần trả lời ngay đến tiếng thì lại một tiếng khác người khác tên tuổi. Và như rằng chàng trước, tiếng của chàng thì đúng là, Phấn nghĩ, mình đừng tin không gian này, một người già đi đời. Rồi là tiếng Lụa. Lụa thì tiếng không:

[illegible][illegible]

mưa trên cây sầu đông

✱ Truyện dài NHÀ CÀ

— 43 —

Vinh hỏi :

- Ngươi ra cửa hàng hay đi chợ.
- Ngươi đi mua. Đương Nghi buồn bã lắm. Nhưng chẳng không muốn làm của Vinh.
- Chắc Nghi ra cửa hàng. Đây ra đó có thời gian đừng đưa Nghi chỉ cho một!
- Thì được, tôi cũng đi ra phố mua mấy cuốn sách.
- Đương Nghi cũng chưa biết đọc gì đâu !
- Thì em, mình đi nghe. Mai đi học lại.
- Tôi cần vào phòng dạy chữ rồi coi lại không mất đi học là thầy chú dỗ dè.
- May thì tuần gần rằm với cuối lại không mất đi học là thầy chú dỗ dè.

Nghị chôn tập sách đi ra cửa. Vinh đã nhanh chân lấy xe đạp dựng hàng trước sân ra cửa Đương Nghi. Đương Nghi chào Thị lần nữa,

[illegible][illegible]

Ba Phỉ theo ship công tác trở lại. Ba Phỉ thì dài gãi chửi thề.
 Ba Phỉ ăn gì chộp ?
 - Thì ăn gì đây. Em có làm gì mà mình buồn. Mình tin rằng
 không có chuyện gì xảy ra hết.
 Người chồng vẫn tức nó. Ba Phỉ đã chồng ra một chầu nhậu
 vào phòng ngủ của nó. Nó thì nằm trên giường mà khóc.
 - Lắm gì mà sủa nó như thế con vợ. Em đây nh. Em nằm lại
 cạnh mình đây đi.
 Người chồng lại tự đầu vào ngực vợ nữa. Ông ta choàng tay ra
 ngang lưng vợ. Chợt ông ta ngừng lại như tìm một cái gì.
 Người vợ hỏi :
 - Ông tìm cái gì vậy ?
 Người chồng lắc đầu :
 - Nghe anh nói cái mồm gì khác.
 Ba Phỉ hỏi :
 - Kìa là là sao ? Khi nào em nước đày hay khác với cái con nh
 nó mà mình đang mê đó.
 (CON NỮ A)

Do đó chỉ có ra nước ngoài mới mong tìm thấy không khí trong sạch thái bình cần thiết, để mà bồi dưỡng cho cái đầu óc quanh nản bần bịu vì đại sự. Các vị đi nghỉ hè, rong chơi qua các nước cũng là vì thế đó chứ không phải «lợi dụng» như mấy anh nhà báo «đổ kỹ» về mặt cùn chậm tiến, đầy mình ở Saigon này đã rêu rao.

● Cụ Chủ tịch Hạ viện khởi đầu phần trần bày các anh, trong khóa họp này của Quốc hội, rồi các anh sẽ thi. Các vị dân biểu, nghị sĩ nào đã nghỉ hè về sẽ « hăng » gấp trăm lần công vị kỳ vừa qua « năm khèo » ở nhà thờ hút thuốc nhai chiến tranh. Lúc ấy các anh mới sáng mắt ra và « cảm » cái hùng của các anh lại. Đề rồi các anh xem.

Ký giả BA - TÊ

...madre, hai hàng miễn già ở
 ở Mũi Hạng, hai hàng cũ
 ở đờ đờ chầu lên Sứ quán BV
 lại. Anh Quý được hàng nhà,
 ở hàng này ông Trần Quyết về
 tới nhà của em Minh, nói là tới
 ở nhà, thăm gia đình em Minh.
 Qua một thời gian em Minh có
 chửa, khi Sứ Quán Bắc Việt biết,
 rồi cho ông Trần Quyết về Hà Nội,
 Ông Nguyễn Chấn là viên sứ tại
 Thường vụ chính thức đưa ông Trần
 Quyết về BV này đã tới Vientiane
 nói chuyện với em Minh, bưng có chửa
 nên xin cho đi, nói qua nhà
 Sétang May (Thái Lan) ở vùng
 cao bên kia phiá ở đường Ta Xi
 này. Có vài ký gửi lên Sứ quán Bắc
 Việt 2 lần để xin phỉnh vàng về
 việc ông Quyết về em Minh, nhưng
 đều bị từ chối.

ẾP THEO 7 TRANG 1
 ược ban đầu 15.500 người, rộng
 thước đã được tiến đoàn
 n Hoa Kỳ bổ, tăng chưa
 n cùng công thức nước.
 Tinh lực này đã bị loại vi
 và chiến cụ biến cho sự
 ục cơ góp nhặt chiếc kho
 giúp cho dân chúng địa
 phương để dân tinh lực này.
 đoàn Ông Bửu đã bắt đ

"Được biết, chỉ đạo Nguyễn
 Chân đạo Trần Quyết và Hà
 Nội, đã tuyên bố là Minh
 ông Quyết đã làm dân cuối được
 8 ngày rồi. Sự quả Bắc Việt đã
 làm dân xin với Bộ Ngoại G
 Lm, cho Minh và Hà nội vi
 chống đã làm cho Thông
 tin, Trong Thông hành chỉ
 Minh và Hà Nội, nhưng Bộ
 Ngoại Giao trước đây của
 Mỹ chỉ cho một số của dân
 Mỹ chỉ cho một số của dân
 Mỹ chỉ cho một số của dân

[illegible]

thanh, thật chia buồn
nhĩ chức hương hồn
n cực lạc.
ng Ba MAI-CHỦY
- PHẠM-NGỌC-KHUE

thơ • ĐÊM RẼM TRÊN SÔNG
HƯƠNG • Đăng & trang 2 số
mất 1 số & đăng thất tư xin thêm :
• SÔNG GỖN LẦN THỨ
Xin thành thật cáo lỗi cùng bạn
độc. T.T.

thuộc bỏ ?

M CORBIÈRE

ổ xương
ổ phổi
re em mau lớn
hêm sức mạnh

THUỐC TẮP.

SIFAPP
SAIGON